

Landskap: *Skåne* Upptecknat av: *J. A. Persson*
 Härad: *Båra* Adress: *St. Präböd. gata 13, Lund*
 Socken: *Möllerbynga* Berättat av: *min mor Hanna Hansson*
 Uppteckningsår: *1942* Född år *1837* i *St. Möllerbynga*

"*Kyrkoräven*."

s. 1.

(H. G. 13)

dörens.

s. 1-2.

Stäl i säden och loss över alla dönsar s. 2.

Fler det spökade i Stora Mälleberga.

Jag har ju föret talat om att trollen dansade under galje-
backen där, och bäckhästen i bäcken ^{ordas} där i byen, men så får
jag också tala om några andra s. k. spökeiser i Mälleberga.
Det är berättat från början af en mycket vidskeplig gam-
mal gumma där i byen, den s. k. Tjagar-Påls, eller Pål Pålson,
och det var visst någon gång på 1840 eller 50-talet eller så,
min mor har talat om det för mig.

Hon var farmor till skalden K. G. Curanderens far, orgebygge-
ren Parnus Nilsson i Malmö, han var född i St. Mälleberga.

Ea gång hade Tjagar-Påls sett kypkorären stå vid ingången
till kypkor där, så att ingen kunde komma in för honom!

Bäckhästen hade hon sett många gånger också, liksom
varulven, + varulven, + och maran som likade en humla när den
kom flygande in genom eller näpnehål i en brädgafel.

Och hon visste också vem som hade goenissen där i byen,
och det var Ske förs i byen, och Pål Benäts etan om byen, om
det var fler det vet jag inte, men dessa påttol har att de hade den.

Hon brukade alltid vid vissa särskilda tillfällen sätta stål i räder-drupsörnen, fspanningsupplaggen f på loftet för att inte goenissen skulle kunna komma och ta något af dem.

Och så ritade hon också kors öfver alla dörrar också med frita för att han inte skulle kunna komma in trodde hon.

Och så gjorde viint Flanna Per Bengts också, har jag hört.

En gång en kväll så var där en liten flicka till Per Bengts, och det var Ola Nils dotters i Bulltofta och det var deras dotterdotter, hon låg på knä på bakbänkben och titta ut i gården och där var det nästan mörkt, och så sa hon rätt som hon där låg, titta mormor, där kommer ett par mus drages me ett lass hö, de e stort, ja farlett stort mormor, nu dro de in på loen me de.

Sept, tykt gräbba sa då Flanna Per Bengts, de e bara goenissen, men de får du inte se för någon, och så tog hon henne över från bänken, ja så trodde de på den tiden, och e all symmetri i Mollberga, ty det lektes en riktig spåkby ännu.
f Per Bengtsen var berättelse min mormors.